

130

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW.

32
Just

Hyk: 1-100
Brak: 1, 84, -

TAJNE

Egz. Nr 2

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego

Dział

Nr

por. OKOŃ

**Organizacja i praca tyłów pp w natarciu
z planowo przygotowanym
forsowaniem przeszkody wodnej**

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
BIBLIOTEKA
708332
Nr catid

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHEWUM
1955
12462

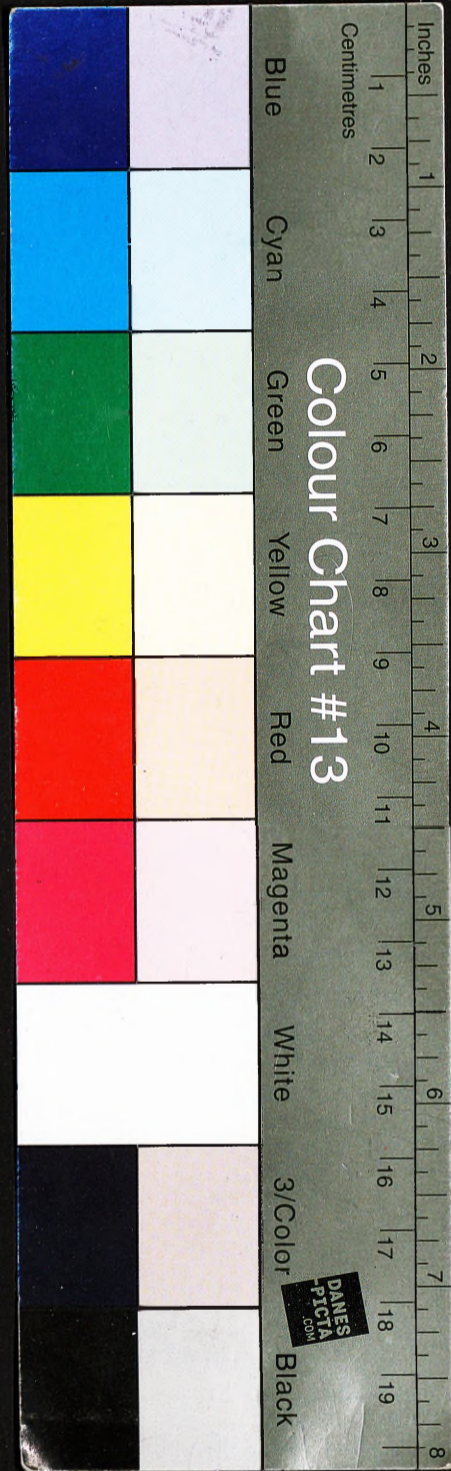
12462

REMBERTÓW

LIPIEC

1955

742

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW.

32
Jest

Nykt: 1-100
Broń: 1,84

TAJNE

Egz. Nr

2

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. br. K. Świerczewskiego
Dział

por. OKOŃ

Organizacja i praca tyłów pp w natarciu
z planowo przygotowanym
forsowaniem przeszkody wodnej

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego
BIBLIOTEKA TAJNA
708332
Nr ord.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARKADYUM
7/172

12462

REMBERTOW

LIPIEC

1955

Przeł. Prot. nr. 12357 Jan

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁOW

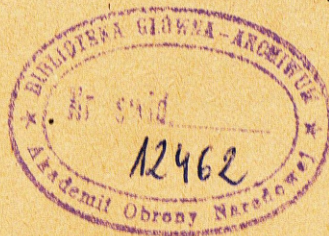
"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY TAKTYKI TYŁOW

WISNIEWSKI
plk

T A J N E

Egz.nr...

2

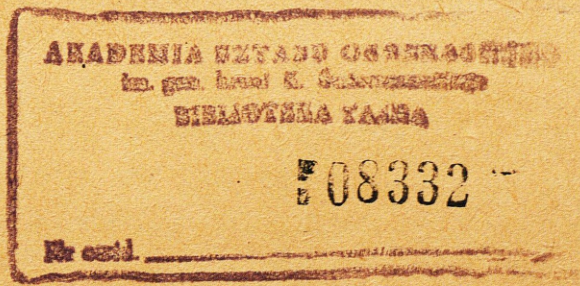
Archiwum Biblioteki i Muzeum
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. br. K. Świerczewskiego

Ozid _____
Nr _____

ORGANIZACJA I PRACA TYŁOW PUŁKU PIECHOTY W NA-
TARCIU Z PLANOWO PRZYGOTOWANYM FORSOWANIEM PRZESZK-
DY WODNEJ.

/Konspekt wykładu/

9772

REMBERTOW

LIPIEC

1955 r.

- 2 -

Temat: Organizacja i praca tyłów pułku piechoty w natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej z planowym przygotowaniem.

Cel: Zapoznać słuchaczy z organizacją tyłowej materjałowym, medycznym i technicznym zabezpieczeniem pułku piechoty w natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej z planowym przygotowaniem.

Metoda: Wykład.

Czas: 2 godziny szkolne.

P L A N W Y K Ł A D U
= = = = =

- I. Warunki natarcia z planowo przygotowanym forsowaniem dużej przeszkody wodnej wpływające na organizację i pracę tyłów pułku piechoty.
- II. Organizacja tyłów pp:
 1. drogi dowozu i ewakuacji;
 2. Ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów pp,
 3. Przeprowadzenie pododdziałów i urządzeń tyłowych pp.
- III. Praca tyłów pp:
 1. Zabezpieczenie materiałowe;
 2. Zabezpieczenie medyczne;
 3. Zabezpieczenie techniczne.
- IV. Dowodzenie tyłami pp.

Wnioski ogólne.

I. Warunki natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej po planowym przygotowaniu wpływające na organizację i pracę tyłów pułku piechoty.

Istotą natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej jest to, że nacierający musi częścią swych sił pokonać przeszkodę wodną pod ogniem npla i uchwycić przyczółki, które zapewniają przeprawę głównych sił i wprowadzenie ich do walki na przeciwległym brzegu z zadaniem rozszerzenia, ^{przyczółków} przełamania obrony npla i rozwinięcia natarcia.

Czynnikami, które w sposób szczególnie charakterystyczny oddziałują na organizację i pracę tyłów pułku w natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej, są: plcinek forsowania, przeszkoda wodna i przyczółek.

Czynniki te oddziałują w różnym stopniu w zależności: od metod w jakich może się odbywać forsowanie, od pory roku i pory dnia.

W zależności od metod, w jakich może odbywać się forsowanie, rozróżniamy:

- forsowanie planowo przygotowane;
- forsowanie z marszu.

Natarcie z planowo przygotowanym forsowaniem dużej przeszkody wodnej, wymaga od wojsk i tyłów wielkiego wysiłku w zakresie przygotowania przeprawy poprzez przeszkodę wodną, oraz przełamania ^{zawczasu} przygotowanej obrony npla w stosunkowo krótkim okresie czasu, w bezpośredniej styczności z nplem.

W tych warunkach tyły będą zmuszone w stosunkowo krótkim czasie wykonać szereg dodatkowych czynności, związanych z organizacją przeprawy, oraz zabezpieczyć pod względem materiałowym, medycznym i technicznym, zadanie bojowe pułku.

Okres ten pozwoli tyłom na zgromadzenie odpowiednich środków materiałowych, niezbędnych do zabezpieczenia walki oraz środków przeprawowych, a także na przygotowanie odcinka forsowania zarówno w zakresie stworzenia warunków do rozmieszczenia urządzeń tyłowych i zapasów materiałowych jak również częściowo w zakresie rozbudowy dróg i dojazdów do przepraw.

Należy jednak zwrócić uwagę na to, że npl wszelkimi sposobami będzie starał się nie dopuścić do zorganizowania natarcia naszych wojsk, co z kolei wpłynie na jak najściślejsze przestrzeganie zasad maskowania, dyscypliny ruchu oraz zorganizowania obrony przeciwatomowej tyłów.

Natarcie z forsowaniem dużej przeszkody wodnej z marszu, odbywa się zazwyczaj ~~rx~~ w toku działań w głębi obrony npla, w warunkach kiedy npl doraźnie organizuje obronę.

W tych warunkach tyły mogą znajdować się o kilkadziesiąt kilometrów od wojsk i będą zmuszone w ograniczonym czasie podciągnąć swoje urządzenia do przeprawy wodnej a jednocześnie dowozić niezbędne zapasy i zabezpieczyć środki niezbędne dla przeprawy zaopatrzenia poprzez przeszkodę wodną.

Czynnikiem utrudniającym pracę tyłów będzie w tym wypadku z jednej strony ograniczony czas pozwalający jedynie na wykonanie najniezbędniejszych prac, z drugiej strony zaś, będą nim wiążące terminy i kolejność przeprawy zaopatrzenia i urządzeń tyłowych.

Czynnikiem, który w sposób szczególnie charakterystyczny wpływa na organizację i pracę tyłów pp w natarciu z forsowaniem, jest właściwie przeszkoda wodna, której przebycie jest niemożliwe bez środków przeprawowych, a więc bez pomocy technicznej saperów. Przeszkoda wodna rozdziela lądowe ogniwą dowozu i ewakuacji a tym samym utrudnia zaopatrywanie wojsk wleczących na przyczółku, jak również w początkowym etapie walki izoluje tyły od własnych wojsk.

Stale narastanie sił i środków na przeciwległym brzegu stwarza konieczność przeprawy rzutami przez przeprawę wodną pododdziałów tyłowych pułku.

Utrudnione warunki dowozu środków materiałowych na przyczółek w początkowym okresie forsowania wymagają stworzenia zwiększonych zapasów bezpośrednio przy żołnierzu i sprzęcie.

Również należy zaznaczyć, że teren przyległy do przeszkody wodnej w znacznym stopniu będzie utrudniał organizację i pracę tyłów, gdyż zazwyczaj charakteryzuje on się brakiem dostatecznej ilości dróg w kierunku przeszkody wodnej dla ruchu samochodowego, brakiem dostatecznej ilości ukryć terenowych oraz trudną dla ruchu samochodowego glebą.

Wpływ innych czynników na organizację i pracę tyłów pułku, jak rola, miejsce, zadania, warunki atmosferyczne i pora roku, w zasadzie nie będzie różnił się od natarcia w normalnych warunkach.

Ze specyfiki przeszkody wodnej oraz charakteru walki forsowania o uchwycenie przyczółków, wynikają charakterystyczne zadania dla tyłów, z których ważniejszymi są:

A. W okresie przygotowawczym do forsowania:

- nagromadzenie i urzutowanie na własnym brzegu /na odcinku forsowania pułku /zapasów materiałowych, potrzebnych na zabezpieczenie forsowania i walki pułku o uchwycenie przyczółka;
- wyposażenie pierwszego rzutu pułku w taką ilość środków materiałowych jak amunicji, materiałów do dezaktywacji, która zapewniałaby mu możliwość prowadzenia walki na przyczółku bez dowozu przez określony czas;
- wykorzystanie etatowych, względnie przygotowanie uzyskanych w terenie środków przeprawowych dla zapewnienia dowozu środków materiałowych i ewakuacji rannych przez przeszkodę wodną;
- utrzymanie i regulacja ruchu na drogach dowozu i ewakuacji, a zwłaszcza utrzymanie dróg dojazdowych do rejonów rozmieszczenia tyłów, oraz do przepraw;

- przygotowanie transportu samochodowego do pracy w trudnych warunkach /zabezpieczeń^a w sprzęt holowniczy i do pokonywania trudnych odcinków dróg/;
- wyznaczyć siły i środki przeznaczone do organizacji medycznych i technicznych punktów przeprawowych;
- przygotowanie tyłów do pracy w warunkach obustronnego użycia broni atomowej oraz do likwidacji skutków napadu atomowego npla.

B. W toku forsowania i prowadzenia natarcia pp:

- uzupełnienie we właściwym czasie pododdziałów pułku walczących na przyczółku w amunicję, MPS, żywność, a w wypadkach koniecznych w materiały do dezaktywacji; w związku z tym zabezpieczenie zorganizowanego dowozu poprzez przeszkodę wodną;
- ciągłe organizowanie pomocy medycznej oraz ewakuacji rannych, chorych i porażonych z przyczółką;
- organizowanie pomocy technicznej na przyczółku, oraz ewakuacja uszkodzonego sprzętu;
- przeprawa we właściwym czasie poprzez przeszkodę wodną środków materiałowych oraz pododdziałów i urządzeń tyłowych.

Do zadań, które były pp mogą być wykonywane^{vwać} zarówno w okresie przygotowawczym do forsowania, jak i w toku forsowania i prowadzenia natarcia, należą:

- prowadzenie stałego rozpoznania promieniowania na drogach i w rejonach rozmieszczenia tyłów;
- zabezpieczenie P.K.D. w środki i personel medyczny, w fundusz wymienny umundurowania, oraz w materiały do dezaktywacji;
- organizowanie pomocy medycznej oraz ewakuacja z rejonu uderzenia atomowego przez npla;
- szybkie przywracanie urządzeniom tyłowym batalionów po napadzie atomowym zdolności do pracy przez wydzielanie sił i środków.

II. Organizacja tyłów pp.

W natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej, tak jak i w natarciu w normalnych warunkach, ze względu na wąski odcinek forsowania, a w nim duże nasycenie wojskami i techniką wojową, przy nowoczesnym ich rozśrodkowaniu i rozmieszczeniu, pułk piechoty nie otrzymuje własnego rejonu tyłów a dla rozmieszczenia pododdziałów i urządzeń tyłowych otrzymuje rejony przydzielone przez DP.

1. Drogi dowozu i ewakuacji.

Biorąc pod uwagę wąski odcinek forsowania jaki otrzyma pułk piechoty pierwszego rzutu DP, oraz małą ilość dróg w kierunku przeszkody wodnej, poważne trudności będzie stwarzało wyznaczenie dróg dowozu i ewakuacji dla tyłów pułku.

Dla tyłów pułku piechoty na odcinku forsowania należy wyznaczyć jedną zasadniczą drogę dowozu i ewakuacji, oraz o ile to możliwe - drogę zapasową, względnie objazdy od zasadniczej w miejscach prawdopodobnego napadu atomowego przez pułk npla.

Natomiast, jeżeli na odcinku forsowania pułku, nie będzie drogi w kierunku przeszkody wodnej nadającej się do ruchu kołowego, w tym wypadku dla tyłów pułku należy wyznaczyć na drogi dowozu i ewakuacji przede wszystkim marszruty wojskowe, doprowadzając je do stanu umożliwiającego użytkowanie przez transport załadowany środkami materiałowymi.

Pułkowa droga dowozu i ewakuacji powinna doprowadzać do przepraw desantowych i promowych.

Na pułkową drogę dowozu i ewakuacji należy wyznaczyć /o ile to możliwe/ drogę o twardej nawierzchni, gdyż jest łatwiejsza do dezaktywacji.

Przy drodze dowozu i ewakuacji gromadzi się zapasy środków dezaktywacyjnych /ziemię, pokłady drewniane, słomę, wodę i.t.p./.

Ogólna długość dróg dowozu i ewakuacji dla pułku pierwszego rzutu DP w okresie gotowości do forsowania, orientacyjnie wyniosiemy:

1 zasadnicza droga dowozu i ewakuacji	15 km
1 zapasowa " "	15 km
1 r. kład ^{na} wysokości batalionowych punktów am. i żyw.	3 km
Razem:	33 km
15 % na załamania	5 km
15 % na odgałęzienia	5 km
	Ogółem około 43 km

W toku natarcia na przyczółku, pułkowa droga dowozu i ewakuacji wydłuża się w ślad za nacierającymi pododdziałami pułku.

Na pułkową drogę dowozu i ewakuacji wykorzystuje się przede wszystkim marszrutę wojskową, doprowadzając je do możliwości użytkowania przez transport samochodowy.

Organizacja^{odbudowy} i utrzymanie drogi dowozu i ewakuacji oraz regulacji ruchu na niej w natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej opiera się na ogólnych zasadach jak w normalnych warunkach.

2. Ugrupowanie tyłów pp i ich rozmieszczenie na odcinku forsowania pułku.

Odległość rejonów rozmieszczenia tyłowych pododdziałów pułku od linii frontu /przeszkody wodnej/ w położeniu wyjściowym do forsowania, uzależnione jest jak¹ w normalnych warunkach: ugrupowaniem bojowym wojsk do natarcia; warunkami terenowymi zabezpieczającymi rozśrodkowanie urządzeń tyłowych, maskowaniu ich a także z tworzeniem warunków dla ich pracy.

Ugrupowanie tyłów musi być dostosowane do ugrupowania bojowego pułku. Tyły muszą być ugrupowane tak, ażeby ich rozmieszczenie jak i manewr nimi, nie ograniczały swobody manewru wojsk.

W położeniu wyjściowym do forsowania, pododdziały i urządzenia tyłowe pułku piechoty będącego w pierwszym rzucie DP, rozmieszczają się w sposób następujący:

- batalionowe pododdziały tyłowe /medyczne, amunicyjne, gospodarcze /- za ugrupowaniem bojowym batalionów;
- kompania medyczno - sanitarna pułku /PPM/ - bezpośrednio za drugim rzutem pułku;
- pozostałe pododdziały tyłowe pułku /plut. samochodowy, plut remontowy / - między ugrupowaniem bojowym dywizji pierwszego rzutu KA a dywizji drugiego rzutu KA.

Trudne warunki przeprawy pododdziałów tyłowych pułku na przeciwległy brzeg, wymagają specjalnej, ^{i. sprawnej} organizacji wysunięcia ich na przeprawę. Długość należy do tego ażeby czas przybliżenia tyłów do przeprawy był jak najmniejszy, uzyskuje się to przez:

- właściwe przygotowanie dróg i dojazdów do przepraw;
- właściwą organizację ~~regulacji~~ ruchu, a także maksymalnym w miarę możliwości przybliżeniem pododdziałów tyłowych do rzeki.

W związku z tym w miarę możliwości pododdziały tyłowe pułku należy przybliżyć do ugrupowania bojowego i rozmieszczać:

- PPM - za ugrupowaniem batalionów pierwszego rzutu pułku;
- pozostałe urządzenia tyłowe za ugrupowaniem bojowym batalionu drugiego rzutu pułku.

Takie rozmieszczenie stwarza sprzyjające warunki do terminowego przesunięcia pododdziałów tyłowych ^{do przeprawy} a w związku z tym i przeprawy ich na przeciwległy brzeg.

Również rozmieszczenie pododdziałów tyłowych pułku bezpośrednio za ugrupowaniem bojowym pułku w znacznym stopniu eliminuje groźbę oderwania się ich ^{od} wojsk walczących w trakcie natarcia a także i w walce w głębi obrony npla.

Należy jednak wspomnieć, że przy forsowaniu rzeki z marszu wyżej podane rozmieszczenie tyłów będzie nie tylko możliwym lecz koniecznym.

Pododdziały i urządzenia tyłowe pułku piechoty będącego w drugim rzucie dywizji, rozmieszcza się za rejonem wyczerkiwania tego pułku ~~o~~ mniej więcej na wysokości tyłów pułku pierwszego rzutu DP. Natomiast pododdziały tyłowe batalionów tego pułku rozmieszczają się w rejonach rozmieszczenia swych batalionów.

Pododdziały i urządzenia tyłowe batalionów i pułku w położeniu wyjściowym, winny być ^{zwinięte} w stałej gotowości do przeprawy na przeciwległy brzeg. Częściowe a niekiedy i całkowite rozwinięcie pododdziałów i urządzeń tyłowych pułku w położeniu wyjściowym jest możliwe tylko w takim wypadku, kiedy to rozmiary uchwyconego przyczółka nie zabezpieczają normalnych warunków dla rozmieszczenia i pracy tyłów a walka o poszerzenie przyczółka przedłuża się.

Przy organizacji tyłów na odcinku forsowania z punktu widzenia obrony przeciwatomowej należy dążyć do:

- a/ rozśrodkowanego rozmieszczenia tyłów;
- b/ należytego wykorzystania naturalnych zasłon terenowych, oraz ukrycie i urządzeń ziemnych pozostałościach przez wojska;
- c/ rozbudowy najkonieczniejszych urządzeń inżynierskich dla tyłów.

Poza tym szczególną uwagę należy zwrócić na ściśle przestrzeganie maskowania i ochrony przeciwpożarowej.

Wskazania
jak wyżej
Przy inżynierskim urządzeniu rejonów rozmieszczenia tyłów w położeniu wyjściowym do forsowania, w pierwszej kolejności urządza się ukrycia dla składu osobowego punktów medycznych i tyłowego punktu dowodzenia, w drugiej kolejności dla środków materiałowych, remontowych i transportowych i w trzeciej kolejności urządza się drogi dojazdowe, udoskonalą się ukrycia oraz buduje się najprostsze ukrycia w rejonach zapasowych. Zakres tych prac zależy od czasu i środków. Zakres i kolejność tych prac określa dowódca.

Orientacyjnie można przyjąć, że ogółem dla tyłów pułku potrzeba będzie wykopać ok. 3.000 m³ ziemi, wliczając w to tylko 1/3 środków transportowych.

Liczba ta wykazuje na wielki zakres prac inżynierskich, które w zasadzie mogą być w pełni wykonane tylko wtedy, kiedy rozporządza się dostateczną ilością środków dla mechanizacji pracy, oraz dostateczną ilością czasu.

Natomiast w wypadku kiedy okres przygotowawczy jest krótki /np. w natarciu z forsowaniem/ ten wielki zakres prac inżynierskich, związanych z przygotowaniem ukryć dla urządzeń tyłowych pułku wymaga ^{wnikliwej} analizy dowódcy, szefa saperów i pomocnika dcy pp do spraw zaopatrzenia w kierunku możliwości zmniejszenia tych prac.

Inżynierskie przedsięwzięcia w zakresie ochrony przeciwatomowej tyłów pułku, urzeczywistnią się siłami i środkami pododdziałów i urządzeń tyłowych, oraz siłami i środkami przydzielonymi przez dowódcę pułku do dyspozycji pomoc. dcy pp d/s zaopatrzenia.

W toku natarcia na przyczółka pododdziały i urządzenia tyłowe pułku rozmieszcza się na tych samych zasadach jak w natarciu w normalnych warunkach a dla obrony przeciwatomowej wykorzystuje się przede wszystkim naturalne ukrycia i różne urządzenia ziemne, pozostawione przez npla i wojska własne, oraz wykonuje się najprostsze ukrycia /transzeje i szczaliny/ przede wszystkim dla składu osobowego.

3. Przeprowadzenie pododdziałów i urządzeń tyłowych pp.

W ugrupowaniu tyłów pułku na odcinku forsowania następują zmiany z chwilą rozpoczęcia forsowania. Sposób i tempo przeprowadzenia tyłów pułku przez przeszkodę wodną zależy od:

- roli, miejsca i zadania pułku w natarciu DF;
- pojemności przyczółka;
- sytuacji bojowej na przyczółku i sposobu/przeciwdziałania npla /kontrataką, uderzenia atomowe/;

- rodzaju przepraw i ilości środków przeprawowych;
- charakteru działań planu przeprawy.

Z punktu widzenia zapewnienia możliwości pracy tyłów i zabezpieczenia jej ciągłości, należy zwrócić uwagę na takie czynniki, jak: głębokość i pojemność przyczółka, rodzaj i ilość przepraw oraz konieczność posuwania tyłów pułku za ugrupowaniem bojowym przeprowadzających się pododdziałów, w celu niedopuszczenia do zbytniego ich oderwania się, gdyż mogłoby to spowodować przerwę w ciągłości zabezpieczenia materiałowego i medycznego.

Sposób i kolejność przeprawy tyłów określona jest w tabeli przeprawy, opracowanej przez sztab pułku i zatwierdzonej przez dę pułku. Wyciąg z tej tabeli dołącza się do rozkazu tyłowego.

Przeprawa tyłów odbywa się w sposób następujący:

Tyły batalionów przeprowadza się w ślad za ich batalionami na środkach desantowych pułku i promowach lekkich /z parku SD/ wtedy, kiedy głębokość przyczółka wynosi 1 - 2 km z tym, że batalionowe punkty żywnościowe /BEZ/ mogą być przeprowadzone i później.

Podstawą zasad... porządku i kolejności przeprawy tyłów pułku na przeciwległy brzeg jest, że w pierwszej kolejności należy przeprowadzić te pododdziały i urządzenia tyłowe pułku, które w pierwszej kolejności będą musiały zabezpieczyć potrzeby wojska dla prowadzenia walki na przyczółku.

A więc w pierwszej kolejności należy przeprowadzić IPM i PPA.

Przy normalnym przebiegu i rozwoju forsowania, pododdziały i urządzenia tyłowe pułku zwykle przeprowadzają się w następujący sposób:

- pułkowy punkt medyczny, pułkowy punkt amunicyjny i część środków remontowych przeprowadza się po opuszczeniu przez pułk przyczółka na głębokość 3 - 4 km /za więc w czasie wykonania zadania przez pułk/ na środkach promowych lekkich /z parku SD/;

- i

Jednakże, trudne warunki walki na przyczółku, duża ilość rannych wymagająca pomocy lekarskiej oraz ^{nie} możliwości prędkiej przeprawy ich na własny brzeg mogą spowodować konieczność przeprawy części PPM na przeciwległy brzeg - nawet przy posiadaniu niezłomnego przyczółka, z tym ażeby na bazie jednego z BPM okazać rannym pilną /niezbędną/ pomoc lekarską.

We wszystkich wypadkach należy być gotowym do przeprawy stanu osobowego PPM, z niezbędną ilością sprzętu i materiałów medycznych jak również amunicji na środkach desantowych.

- pozostałe urządzenia tyłowe pułku /PPG/ powinno przeprowadzić się po opanowaniu przyczółka na głębokości 10 - 12 km / a więc po wykonaniu zadania przez dywizję /na środkach promowych lekkich / z parku SD zabezpieczających przeprawę zakładanego samochodu.

Z punktu widzenia płynności przeprawy, lepiej byłoby składy parku /PPG/ przeprowadzić przeprawą mostową, ale w tym czasie przeprawa mostowa zajęta będzie przez przeprawę wojsk /drugiego rzutu Ka/.

Z tych względów przeprawa po moście składów pułkowych /PPG/ może dopiero zacząć się około G + 10 lub G + 11 t. zn. kiedy korpus opanowuje przyczółek o głębokości 20 - 25 km.

Należy podkreślić, że dla przeprawy pododdziałów tyłowych na przeciwległy brzeg, w rejonach ^{na}znaczonych dla rozmieszczenia tyłów na przyczółku, powinno być przeprowadzone dokładne rozpoznanie radiolokacyjne. *momentami*
a więc na bataliony I-go rzutu pułku, przy posiadaniu przyczółka o głębokości 1 - 2 km, powinni być przeprowadzeni na przeciwległy brzeg dozometryści ze składu pododdziałów tyłowych pułku.

Tyły pułku drugiego rzutu DP przeprowadza się w ramach przeprawy organizowanej przez dywizję.

Należy przy tym pamiętać, że tyły batalionów pułku drugiego rzutu DP będą się przeprowadzały w ślad za swoimi batalionami, natomiast tyły pułku drugiego rzutu DP przeprowadza się dopiero za tyłami pułku pierwszego rzutu DP, na tych samych środkach przeprawowych co tyły pierwszego rzutu DP.

Przy organizacj^{owaniu} przeprowy tyłów należy zwrócić uwagę na terminowe podsumowanie pododdziałów i urządzeń tyłowych do przeprow, gdyż nieprzybycie ich na czas do przeprow, może spowodować odsunięcie przeprowienia tyłów na dalszy termin, co z kolei może stać się przyczyną znacznego oderwania ich od swoich oddziałów /pododdziałów/.

Przeprowionym pododdziałom i urządzeniom tyłowym wyznacza się miejsca zbiórki na przyczółku, skąd skieruje się je na odpowiednie marszruty w ślad za wojskami, względnie do rejonów rozmieszczenia i rozwinięcia.

Rejony rozmieszczenia i rozwinięcia tyłów pułków nie powinny być wybierane bliżej, jak 1 - 1,5 km od przeprow. Dla ~~razu~~ rozmieszczenia tyłów wykorzystuje się wszelkie naturalne ukrycia, oraz urządzenia ziemne pozostawione przez npla. po uprzednim przeprowadzeniu rozpoznania promieniowania. W wypadkach koniecznych urządza się najprostszemu krycia przede wszystkim dla ludzi.

Bardzo ważnym jest również zachowywanie maskowania stosowanie do wymagań obrony przeciwatomowej.

Przesuwanie przeprowionych na przyczółek pododdziałów i urządzeń tyłowych odbywa się na ogólnych zasadach stosowanych w natarciu w warunkach użycia broni atomowej, zwracając szczególną uwagę na staranne prowadzenie rozpoznania promieniowania, oraz na wszelkie objawy stosowania przez npla środków bakteriologicznych.

Rozwijanie pododdziałów i urządzeń tyłowych w toku natarcia na przyczółku przeprowadza się w wypadkach koniecznych dla terminowego wykonania zabezpieczenia medycznego, materiałowego, względnie technicznego i w zależności od charakteru przeciwdziałania npla /kontrataki, uderzenia atomowe/. Pododdziały i urządzenia tyłowe mogą rozwijać się częściowo lub całkowicie i to na rozkaz dowódcy.

III. Praca tyłów pp.

1. Zabezpieczenie materiałowe

W natarciu pp z planowym przygotowaniem forsowania dużej przeszkody wodnej, wynikają większe potrzeby materiałowe niż

w natarciu w normalnych warunkach. Wynika to przede wszystkim z potrzeb zabezpieczenia i przeprawy wojsk, sprzętu i techniki bojowej na przyczółek.

Potrzeby pułku w amunicję i MPS zależą od: charakteru obrony i stopnia możliwego stawiania oporu przez npl, charakter zastosowania broni atomowej przez nasze wojska, tempa przeprawy na przyczółek przez charakter i stan dróg dojazdowych do przeprawy.

W okresie przygotowawczym zużycie amunicji oprócz am. plot będzie ^{nie} znaczne. Zużycie benzyny samochodowej będzie zależało od objętości dowozu i orientacyjnie wyniesie ok. 0,5 jn. dziennie.

Zużycie amunicji podczas forsowania i walki na przyczółku będzie nierównomierne zarówno w/g rodzajów amunicji jak i etapów walki. Np. zużycie amunicji artyleryjskiej i moździerzowej w okresie artyleryjskiego przygotowania i wsparcia forsowania może wynosić do 1,5 - 2 jn. Natomiast zużycie amunicji do broni strzeleckiej w początkowym etapie forsowania jest niezna^{nie} dopiero silnie wzrasta podczas walki na przyczółku i może wynosić do 1 jn. dziennie.

Zużycie MPS podczas forsowania i walki na przyczółku będzie zależało od stanu technicznego wozów bojowych i samochodów, tempa i głębokości przesunięcia się wojsk oraz stanu dróg. Zużycie MPS przede wszystkim wpływa stan dróg, co ma szczególnie znaczenie przy forsowaniu rzek, gdyż wzniesienia i spady przy podejściach do przepraw mogą mieć znacznie strone zbocza. Np. wzniesienia powyżej 5 - 6° znacznie zmniejszają ruch cę z kół i zwiększają zużycie paliwa o 10 - 15 %.

Nierównomierność ruchu transportu oraz częste przystanki również wpływają na zwiększenie zużycia paliwa. Orientacyjnie można przyjąć że zużycie MPS w dniu forsowania i walki na przyczółku wyniesie około 0,3 jn.

Dlatego też w okresie przygotowawczym należy zgromadzić zwiększone zapasy amunicji. W tym celu na SO art. i moździerzowej, zależnie od zapasów ruchomych taką ilość amunicji, jak jest niezbędna dla przeprowadzenia artyleryjskiego przygotowania i wsparcia forsowania i walki na przyczółku, do czasu zmiany SO.

Również zwiększa się zapasy amunicji do broni strzeleckiej ^{niezależnie} do 1 j. powyżej zapasów ruchomych. Zwiększenie takie stwarza się bezpośrednio przy żołnierzu lub broni i szczególnie w batalionach pierwszego rzutu pułku. Uzasadnia się to tym, że po przeprowadzeniu pierwszych rzutów na przeciwległy brzeg, npl będzie dążył wszystkimi posiadanymi siłami dożepchnięcia przeprowadzonych pododdziałów i nie dopuszczenia do przepawy następnych rzutów. Zrozumiałym jest że zużycie amunicji do broni strzeleckiej w tym okresie niezmiernie wzrosło a dostarczenie jej na przyczółek będzie b. utrudnione^a nawet i niemożliwe.

Również należy w batalionach pierwszego rzutu pułku zorganizować zwiększone zapasy MPS bezpośrednio w transporcie, przez zapełnienie dodatkowych zbiorników, względnie zabezpieczenia w małowitrazowej tarze.

Na batalionowych punktach jak również pułkowych składach nie należy gromadzić dodatkowych ^{zapasów} ze względów tych, że uzupełnienie ich w czasie walki nie przedstawia specjalnych trudności, prócz tego zwiększenia ^{zwiększa} zapasów potrzeby transportu samych dowożących dla ^{podjęcia} ich, oraz może doprowadzić do ich straty.

W ramach zapasów ruchomych pułku utrzymuje się zwiększonym rezerwę zasadniczych środków materiałowych na samochodach w pobliżu tyłowego punktu dowodzenia /TID/ w wysokości zapasów ruchomych jednego batalionu piechoty.

Dla zabezpieczenia punktów kąpielowych - dezaktywacyjnych, niezależnie od ustalonych 3 % stanu ^{etatowego} ruchomych zapasów przedmiotów umundurowania, na PFG utrzymuje się fundusz wymienny bielizny i umundurowania w wysokości 150 par bielizny i 300 kompletów umundurowania i okuwia.

Gromadzi się również i utrzymuje zapasy środków dezaktywacyjnych, /mydło, szmaty, nafta i.t.p./ w wysokości określonej przez dce.

Poza tym należy pamiętać o organizacji zaopatrywania w wodę na wypadek skażenia istniejących źródeł przez npla. W tym celu należy zgromadzić odpowiednią ilość zbiorników dla dowożenia oraz urządzeń i materiałów do budowy studzien.

Zgromadzenie zapasów środków materiałowych w krótkim stosunkowo okresie przygotowawczym w ^{obecnym} warunkach walki wymaga sprawnego i natężonego dowozu.

Sprawność dowozu zależy przede wszystkim od dobrych dróg dowozu i ewakuacji, tak na własnym jak i na przeciwległym brzegu. W tym celu dowódca pułku przy pobieraniu decyzji powinien uwzględnić odpowiednią pomoc szefa saperów w kierunku zabezpieczenia dróg dowozu i ewakuacji.

W toku forsowania i natarcia obowiązuje z surową, że:

- ilość zapasów ruchomych w pododdziałkach w czasie walki nie powinna obniżyć się więcej, jak do pokwoy tabelarnych /ustalonych/ norm;
- zapasy ruchome w pododdziałkach pułku i składach pułku powinny być uzupełnione do pełnych norm pod koniec dnia /po zakończeniu walki/. Aby zgodnie z tą zasadą te zapasy ruchome w pododdziałkach i składach pułku na przyozółku można było uzupełnić we właściwym czasie w toku walki i doprowadzić do pełnej normy pod koniec dnia;
- wypasa się pododdziały pierwszego rzutu pp w zwiększone zapasy amunicji i żywności;
- utrzymuje się zapasowe środki przeprawowe dla przeprawy, gdy zaistnieje potrzeba, koniecznych środków materiałowych, względnie ruchomej rezerwy środków materiałowych, środków dezaktywacyjnych i wody.

W tym celu pożądanym jest, ażeby w ramach ogólnej rezerwy środków przeprawowych szef saperów pułku zawczasu przewidział i wyznaczył środki przeprawowe, któreby w każdej chwili były gotowe do natychmiastowej przeprawy niezbędnego zapotrzebowania /zwłaszcza amunicji/ na pododdziałków a przyozółka;

- przeprowadza się batalionowe zapasy ruchome amunicji /BPA/ wraz z pododdziałkami tyłowymi batalionów w ślad za ich batalionami;
- przeprowadza się pułkowe zapasy ruchome amunicji /PPA/, po opanowaniu przez pułk przyozółka na głębokość 3 - 4 km¹

- przeprowadza się pozostałe zapasy ruchome /mps, żywność/ pułku do opanowania przez dywizję przyczółka na głębokość 10 - 12 km.

Przeszkoda wodna rozdziela początkowo pułkowe a następnie dywizyjne ogniwo dowozu i ewakuacji na:

- ramię dowozu i ewakuacji na własnym brzegu, organizowane przez pomocnika dcy d/s zaopatrzenia/ szefa tyłów / przy pomocy środków transportowych;
- ramię dowozu i ewakuacji przez samą przeszkodę wodną, organizowane przy pomocy środków przeprawowych przez szefa saperów;
- ramię dowozu i ewakuacji na przeciwległym brzegu / przyczółku/ organizowane przez pomocnika dcy d/s zaopatrzenia /szefa tyłów/ przy pomocy przeprowadzanych środków transportowych.

Wprowadza to konieczność jęknajściślejszej współpracy pomocnika dcy pułku d/s zaopatrzenia z szefem saperów tak przy opracowywaniu grafików przeprawy, jak i w toku ich realizacji.

W celu zapewnienia ciągłości przeprawy zapasów materiałowych, powinno się przy planowaniu uwzględnić nie tylko etatowe środki przeprawowe, będące w ręku szefa ~~np~~ saperów, ale także i podręczne środki przeprawowe, które mogą być wykorzystane z zabobów miejscowych.

Terminowa przeprawa środków materiałowych uzależniona jest od terminowego dowozu do przepraw.

Doświadczenia wojenne wskazują, że w początkowym okresie forsowania w wypadkach, gdy trzeba natychmiast przeprowadzić środki materiałowe na przyczółek, celem zabezpieczenia nagłych potrzeb, a msty nie są jeszcze gotowe i jest duże nasycenie przyczółka techniką, bójwą staje się nieekonomicznym przeprowadza samych dów.

W tym wypadku dowóz środków materiałowych na przyczółek może być organizowany dwoma sposobami:

- 1/ bez przeładunku na środki przeprawowe.

Ten sposób jest możliwy przy posiadaniu promów o nośności 5 - 6 ton tzn. zabezpieczających przeprawę samochodu z ładunkiem.

Sposób ten przyspiesza ^Pprzeprawę środków materiałowych jak również przyspiesza obrót ^Pśrodków ^Pprzeprawowych oraz nie wymaga organizowania punktów przeładunkowych.

2/ Przy posiadaniu ^{tylko} lekkich desantowych środków ^Wprzeprawowych, dostarczenie ładunku na przeciwległy brzeg będzie wykonane z przeładunkiem samochodu na środki ^Wprzeprawowe.

Ten sposób opóźnia ^Wprzeprawę ładunków, przyczynia się do znacznych przestoi środków ^Wprzeprawowych ze względu na załadowanie i wyład ^Wwanie co również opóźnia ich obrót, w końcu sposób ten wymaga wydzielania dodatkowych ludzi dla organizacji grup za i wyładawczych.

MPS mogą być ^Wprzeprawiane bezpośrednio w beczkach po wodzie /wpław/, halowane po liniach ^Wprzy pomocy różnych środków ^Wprzeprawowych.

Dlatego beczki należy wypełniać: paliwem diesla na 1/3 a benzyną ^W samochodową na 3/4 ich pojemności.

Również MPS mogą być ^Wprzeprawiane w pław po wodzie w drobnej tarze hermetycznie zamkniętej.

Aby uniknąć pozostawiania środków materiałowych u ^Wprzepraw, należy dowozić taką ilość materiałów, która będzie odpowiadać pojemności środków ^Wprzeprawowych.

Po ^Wprzeprawieniu tyłów pułku na przyczółek dowóz do pododdziałów będzie odbywał się na ogólnych zasadach, natomiast dowóz z dywizji do pułku p przez przeszkodę wodną na ^Wprzeprawach.

2. Zabezpieczenie medyczne.

Organizatorem zabezpieczenia medycznego pułku jest st. lekarz pułku.

Specyfiką zabezpieczenia medycznego natarcia z forsowaniem jest zapewnienie obsługi ^Wprzepraw oraz płynności ewakuacji rannych i chorych z przyczółka, ze zwróceniem szczególnej uwagi na sprawę ^W pomoc medyczną, udzieloną pierwszemu rzućwi pułku, prowadzącemu walkę na przyczółku.

Trudności zabezpieczenia medycznego w natarciu z forsowaniem rzeki spowodowane są ciężkimi walkami na zdobytym przyczółku z kontratakującym nplem, dużymi stratami w stanie osobowym od zwykłej broni, z możliwością jednoczesnych masowych strat w stanie osobowym przez zastosowanie przez npla broni atomowej jak również trudnościami w ewakuacji rannych na własny brzeg.

Ewakuację rannych na własny brzeg szczególnie w początkowym okresie forsowania przeprowadza się przez organizowanie MPP zarówno na własnym jak i przeciwległym brzegu.

Medyczne Punkty Przeprawy /MPP/ na własnym brzegu organizuje szef służby medycznej dywizji, kosztem sił i środków PPM pułku drugiego rzutu dywizji i pułków artylerii względnie kosztem sił i środków batalionu medycznego dywizji. MPP rozwija się w odległości 1 - 1,5 km od przeprawy i przeznaczają się dla przeprowadzenia przeprawy rannych przez przeszkodę wodną, okazania im niezbędnej pomocy i przygotowania ich do dalszej ewakuacji do CHRSz I linii. MPP powinny posiadać środki dla suszenia obuwia i umundurowania oraz środki dla ogrzewania /koce, grzałki chemiczne i alkohol/.

MPP na przeciwległym brzegu przeznaczony jest dla przyjęcia rannych przeznaczonych do ewakuacji na własny brzeg oraz ich obsługi do czasu przybycia środków przeprawowych. Organizowany może on być siłami i środkami przeprawowych pododdziałów /przy ich posiadaniu/ albo środkami wydzielonymi z MPP zorganizowanego na własnym brzegu.

Dla ewakuacji rannych z przyczółka na własny brzeg przez przeszkodę wodną wykorzystuje się powracające środki przeprawowe. Niezależnie jednak od tych środków dla utrzymania płynności ewakuacji pożądanym jest w pułku przygotowanie i wykorzystanie w pierwszym okresie forsowania dodatkowych specjalnych środków przeprawowych lekkich, dostosowanych do ewakuacji rannych.

Dla przeprawy rannych przez rzekę w pierwszej kolejności należy wykorzystać środki przeprawowe o niedużym zagłębieniu i ~~wyprawy~~ ~~nie~~ wygodne dla zakładowania rannych na noszach bezpośrednio z brzegu.

Stan osobowy wydzielony dla przeprawy rannych powinien umieć wykorzystywać środki przeprawowe i przygotować ^{WV} proste urządzenia dla załadowania rannych na środki przeprawowe,

Poszukiwanie i zbiórka rannych na przyczółku oraz ewakuacja ich do przepraw są bardzo utrudnione a w szczególności w początkowym okresie forsowania do czasu przeprawy na przyczółek transportu sanitarnego i ogólnego.

Ewakuacja rannych na przyczółku w związku z niemożliwością wykorzystania samochodów sanit. i transportowych bardzo często wykonuje się przy pomocy sanitariuszy noszowych i to na znacznej odległości. Wszystko to wymaga wydzielenia znacznej ilości sanitariuszy noszowych i wzmocnienia nimi batalionów pierwszego rzutu pułku.

Z MPP na własnym brzegu, ewakuuje się rannych bezpośrednio do szpitala chirurgicznego pierwszej linii, który armia wysuwa na rubież DFM.

Dla zapewnienia jaknajszybszej pomocy medycznej rannym i porażonym na przyczółku oraz ich ewakuacji na własny brzeg, wzmacnia się personelem medycznym i transportem sanitarnym etapy ewakuacji szczebla niższego.

Personel medyczny zabezpiecza się w środki ochrony przeciwatomowej w celu zapewnienia im możliwości pracy w terenie skażonym.

Zarówno na odcinku forsowania jak i na przyczółku prowadzi się stale rozpoznanie promieniowania, oraz rozpoznanie mające na celu wykrycie pojawiających się oznak stosowania przez npla środków bakteriologicznych.

W tym celu bardzo ważnym jest utrzymanie stałej współpracy medycznej ^{ze} służbą chemiczną.

W wypadku uderzenia atomowego przez npla na odcinku forsowania pułku względnie na pododdziały walczące na przyczółku, organizuje się w rejonie wybuchu przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne, obejmujące:

- zderanie rannych i porażonych przez siły /Łoźnierzy/ wyznaczone przez dów;

- udzielanie rannym i porażonym pierwszej pomocy i ich ewakuacja przez urządzenia medyczne batalionów i pułku, aż do czasu przybycia kompanii armijnego batalionu specjalnego przeznaczenia, która niesie porażonym pełną i specjalistyczną pomoc oraz organizuje ewakuację do szpitali armijnych.

Organizowanie przedsięwzięć związanych z likwidacją skutków napadu atomowego odbywa się zgodnie z planem obrony przeciwatomowej pułku i wykonane jest przez dcy pułku, który to wydziela grupy ratownicze w skład, których włącza się również personel medyczny celem organizowania pierwszej pomocy medycznej. Grupy ratownicze zabezpiecza się również w środki medyczne, nosze i transport. Osłabione PPM wzmacnia się siłami i środkami DPM.

Przy wysokim temie natarcia przedsięwzięcia leczniczo-ewakuacyjne BPL i EPL będą ograniczały się jedynie do zbierania porażonych do rejonu zbiłrek i udzielenia im pierwszej pomocy. Natomiast pełną pomoc medyczną porażonym będą niosły przybyłe do tych rejonów kompanie armijnego batalionu specjalnego przeznaczenia i z chwilą ich przybycia, personel medyczny BPL i EPL wraca do swoich urządzeń medycznych zabezpieczających nacierające wojska.

Przy organizowaniu pułkowego punktu k pielowo- dezaktywacyjnego przez służbę chemiczną, zadaniem pomocnika dcy pp d/s zaopatrzenia i st. lekarz jest zabezpieczenie tego punktu w obsługę medyczną oraz w materiały potrzebne do dezaktywacji jak woda, nafta, sznaty i.t.p. oraz transport i umundurowanie do wymiany.

Pozostałe zasady ewakuacji i organizacji pomocy medycznej są takie same jak w natarciu w normalnych warunkach.

3. Zabezpieczenie techniczne.

Podstawą dla organizacji zabezpieczenia technicznego pułku są: decyzja dcy pułku oraz jego wytyczne do zabezpieczenia samochodo - traktorowego; oraz zarządzenie szefa skł. samochodowej DP w zakresie zabezpieczenia samochodowo-traktorowego.

Na szczeblu pułku organizuje zabezpieczenie techniczne pomocnik dcy d/s technicznych.

W położeniu wyjściowym do forsowania pułkowy warsztat samochodowy rozwija się w rejonie rozmieszczenia pułkowych składów. W okresie organizacji do natarcia z forsowaniem przeszkody wodnej, załadniczym zadaniem jest doprowadzenie do pełnej zdolności transportu samochodowego. W tym celu do czasu rozpoczęcia forsowania, pułkowy warsztat samochodowy winien przeprowadzić wszystkie remonty bieżące uszkodzonych samochodów znajdujących się w pododdziałach pułku oraz wyewakuować ten sprzęt samochodowy, który nie może być wyremontowany w pułku. Również w tym okresie pomocnik dcy pułku d/s technicznych winien zorganizować przeglądy techniczne wszystkich pojazdów mechanicznych w celu wykrycia wszelkich usterek i na czas usunięcia ich.

Z chwilą rozpoczęcia forsowania pułkowy warsztat samochodowy winien być gotowy do przeprowadzenia się na przyczółek.

Dla zabezpieczenia przeprawy czołgów i samochodów, dywizja organizuje grupy remontowo - ewakuacyjne, które to organizują punkty pomocy technicznej przy przeprawach. Skład i zadania grupy remontowo - ewakuacyjnych będą zależały od rodzaju obsługiwanej przeprawy /pomowej, mostowej, względnie przeprawy po dnie przeszkody/.

Z chwilą opanowania przez pułku przyczółka na głębokości 3 - 4 km przeprowadza się część środków remontowo - ewakuacyjnych pułku, które rozwijają PZWU, dotąd ewakuuje się te działa pancerne względnie samochody, które nie mogą być wyremontowane na polu walki, z zasady bowiem w tym czasie nie ewakuuje się przez przeszkodę wodną uszkodzonych wozów bojowych.

Z chwilą opanowania przez dywizję przyczółka na głębokości 10 - 12 km przeprowadza się resztę środków remontowo - ewakuacyjnych pułku, którymi zasila się rozwinięte już PZWU względnie wysuwa się do przodu celem uruchomienia nowych PZWU.

Podczas walki na przyczółku szczególną uwagę należy zwrócić na remont tych pojazdów mechanicznych, które w krótkim czasie mogą być wyremontowane, ażeby mogły z powrotem wrócić na pole walki.

W tym celu w pułku organizuje się czołówki remontowe, które to udają się na miejsce uszkodzenia w celu dokonania remontu.

Jeżeli sprzęt techniczny jest skażony BSP, to przed rozpoczęciem remontu należy przeprowadzić dezaktywację, w pierwszej kolejności tego sprzętu, który nie będzie wymagał dużego remontu i będzie można go użyć z powrotem na polu walki.

Ewakuacja i remont oraz dezaktywacja sprzętu technicznego opera się na ogólnych zasadach.

IV. Dowodzenie tyłami.

Trudne warunki natarcia z forsowaniem powodowane istnieniem przeszkody wodnej, wymagają szczególnie sprawnego dowodzenia tyłami pododdziałami i urządzeniami, w celu zapewnienia terminowej dostawy niezbędnych zapasów płynnego przeprowadzenia we właściwym czasie urządzeń tyłowych na przyczółek, oraz nieustanną ewakuację z przyczółka.

Realizację tych postulatów może zapewnić jedynie operatywna decyzja żyłowa oraz ścisłe współdziałanie pomocnika dowódcy pułku do spraw zaopatrzenia ze sztabem pułku, poszczególnymi dowódcami i szefami służb, a w szczególności z szefem saperów pułku - jako komendantem punktu przeprawy pułku.

Podstawą dowodzenia tyłami jest decyzja dowódcy pułku. W natarciu z forsowaniem dużej przeszkody wodnej dowódca pułku w swej decyzji, /wytocznych dla tyłów/ między innymi określa:

- rejony rozmieszczenia pododdziałów i urządzeń tyłowych pułku na odcinku forsowania oraz siły i środki dla inżynierskiego urządzenia tyłami tych rejonów względnie przedsięwzięcia w zakresie obrony przeciwatomowej tyłów;
- termin przemieszczenia tyłów na odcink^e forsowania;
- sposób i kolejność przeprawy pododdziałów i urządzeń tyłowych;

punkty zbiórek i rejony rozwinięcia pododdziałów i urządzeń tyłowych na przyczółku oraz sposób zabezpieczenia przeciwatomowego;

- wysokość gromadzonych materiałowych zapasów dodatkowych /doraźnych/ na odcinku forsowania, oraz wyposażenia w zasadnicze rodzaje zaopatrzenia pierwszego rzutu pułku;
- wysokość ruchomej rezerwy zasadniczych środków materiałowych;
- sposób zaopatrywania i ewakuacji przez przeszkodę wodną oraz środki przeprawowe na ten cel;
- + medyczne i techniczne zabezpieczenie przepraw;
- środki łączności oraz siły do prac za i wyładowczych;
- siły i środki dla rozwinięcia pułkowego punktu kłpielowo - dezaktywacyjnego, jak i dla dezaktywacji i remontu pułkowych dróg dowozu i ewakuacji.

Na podstawie wytycznych dcy pułku pomocnik dcy D/s zaopatrzenia uzgadnia:

- z szefem sztabu: wszystkie sprawy związane z organizacją tyłów i zabezpieczeniem materiałowym forsowania;
- z szefem saperów: wszystkie sprawy związane z zabezpieczeniem dróg oraz środków przeprawowych poprzez przeszkodę wodną, niezbędnych dla utrzymania terminowego dowozu, nieustannej ewakuacji i płynnej przeprawy urządzeń tyłowych;
- z pozostałymi szefami służb: sprawy ich nawzajem dotyczące ze szczególnym zwróceniem na współpracę z szefem skł. chemicznej w zakresie organizacji pułkowego PKD oraz zabezpieczenia w materiały do dezaktywacji.

Następnie pomocnik dcy pułku d/s zaopatrzenia wydaje zarządzenia dla podległym szefów służb i doów pododdziałów tyłowych i sprząda dokumentację tyłową, realizując jednocześnie wszystkie ważne terminowe zadania, postawione tyłom przez dcy pułku względnie przez szefa tyłów dywizji.

Cechą charakterystyczną planowania i dokumentacji tyłowej pułku w natarciu z forsowaniem dużej przeszkody wodnej jest to, że obok planu dowozu pomocnik dcy d/s zaopatrzenia sporządza tyłową tabelę przeprawy zapasów materiałowych, pododdziałów i urządzeń tyłowych pułku jako rozwinięcie i załącznik do tabeli przeprawy pułku.

W tabeli przeprawy pułku, sztab pułku powinien uwzględnić wnioski pomocnika dcy do spraw zaopatrzenia, dotyczące przeprawy środków materiałowych i urządzeń tyłowych. Dlatego powinny być tu zachowane odpowiednie odstępy czasu oraz wskazane ilości środków przeprawowych, wydzielonych dla przeprawy zapasów materiałowych i urządzeń tyłowych, dla ewakuacji rannych oraz na wypadek konieczności przeprawy ruchomej rezerwy środków materiałowych, również powinna być wskazana kolejność i terminy przeprawy.

Natomiast wszystkie szczegóły dotyczące przeprawy tyłów powinny być rozpracowane w tyłowej tabeli przeprawy, opracowywanej przez pomocnika dcy pułku d/s zaopatrzenia w której to powinien uwzględnić na cały czas przeprawy:

- 1/ pkty przeprawy i środki przeprawowe;
- 2/ drogi do przeprawy;
- 3/ rejon ześrodkowania na odcinku przeprawy;
- 4/ czas rozpoczęcia i koniec przeprawy;
- 5/ Rejon ześrodkowania na przyczółku.

Należy zaznaczyć, że w natarciu z forsowaniem dużej przeszkody wodnej, dużego znaczenia nabiera ścisła współpraca oraz dobrze działająca łączność dla tyłów. /Łączność dla tyłów pułku omówiona jest w wykładzie z T.Ż./

Pomocnik dcy pułku d/s zaopatrzenia dowodzi tyłami z TPD, który to w okresie organizacji natarcia z forsowaniem jest rozmieszczony w rejonie Pułkowego Punktu Gospodarczego, jak również razem z nim przeprawia się przez przeszkodę wodną.

W okresie forsowania i walki na przyczółku pomocnik dcy pułku d/s zaopatrzenia w porozumieniu z szefem sztabu pułku i komendantem przeprawy, organizuje płynną ewakuację i terminowy dowóz zaopatrzenia poprzez przeszkodę wodną / przede wszystkim amunicji/. Czuwa nad takim tokiem przepraw tyłów batalionowych, nad kolejnością przeprawy środków materiałowych i tyłów pułku, uwzględniając przy tym rozwój natarcia pułku, możliwości kontrataków npla związanych z tym konieczność regulowania przeprawy urządzeń tyłowych.

W wypadku zaistnienia strat materiałowych w toku forsowania pomocnik dcy d/s zaopatrzenia stosuje manewr względnie uruchamia ruchpna rezerwę zasadniczych środków materiałowych.

Do dalszych jego obowiązków należy:

- utrzymanie stałej łączności ze sztabem pułku, komendantem przeprawy, dcami pododdziałów pułku oraz z szefami służb;
- kierowanie rozmieszczeniem pododdziałów i urządzeń tyłowych na przyczółku;
- podejmowanie we właściwym czasie przedsięwzięć w zakresie obrony przebiwatowej tyłów, oraz likwidacji skutków napadu atomowego npla;
- wprowadzenie niezbędnych aktualnych zmian w przeprawie tyłów i zapasów mat. stosowanie do sytuacji bojowej;
- kierowanie przesuwaniami tyłów pułku na przyczółku oraz zabezpieczenie dróg dowozu i ewakuacji;
- przeprowadzenie w razie potrzeby manewru urządzeniami tyłowymi, zapasami materiałowymi i środkami transportowymi;
- kontrolowanie zaopatrzenia w pododdziałach pułku, oraz kowijność przeprawy tyłów;
- czuwanie nad utrzymaniem porządku i dyscypliny przez przeprowadzające się tyły.

W toku natarcia na przyczółku dowodzenia tyłami odbywa się na ogólnych zasadach.

W n i o s k i:

1. Tyły pułku na odcinku forsowania należy rozmieszczać na odległościach zmniejszonych i w stanie zwiniętym w celu zapewnienia im możliwości szybkiej przeprawy.
2. Tyły pułku będą w stanie zabezpieczyć szybkie tempo forsowania i wykonania przez pułk zadania pod warunkiem, że:
 - dowodzenie tyłami będzie operatywne i z chowanś będzie ścisła współpraca pomocnika dcy d/s zaopatrzenia ze sztabem pułku, oraz szefami służb, szczególnie z szefem saperów w zakresie racjonalnego wykorzystania przepraw z uwzględnieniem potrzeb tyłów;

- zapewniona zostanie sprawna organizacja łączności tyłów z pododdziałami pułku walczącymi na przyczółku;
- utrzymywany będzie wzorowy porządek i surowa dyscyplina w rejonach tyłowych oraz w czasie przemywania tyłów;
- tyły będą miały wydzielone na czas środki przemywawowe, niezbędne do utrzymania ciągłości dowozu i ewakuacji;
- będą posiadać drogi na odcinku forsowania i na przyczółku;
- przestrzegane będą, przez tyły jak najściślej wszystkie zasady maskowania oraz obrony przeciwatomowej;
- praca partyjno - polityczna nastawiona zostanie na zmobilizowanie wysiłków całego składu osobowego tyłów, do pełnego wykonania zadania stojącego przed tyłami, oraz przestrzegania tajemnicy wojskowej.

Z r ó d ł a:

1. Regulamin Polowy cz. I str. 281 - 297.
2. Zbiór Nr 14 / apelacja zaczepna armii z planowym przygotowaniem forsowania przeszkody wodnej / Nr bibl. tajnej 03455.
3. Właściwości działań bojowych wojsk w warunkach użycia broni atomowej i bojowych środków promieniotwórczych /Nr bibl. tajnej 004141/ str. 40 - 41 i 81 - 85.
4. Instrukcja w obronie, przeciwatomowej wojsk /Nr. bibl. tajnej 004419/ rozdz. II str. 36 - 42, rozdz. III str. 43 - 52, rozdz. IV pkt 131 i 132. rozdz. V str. 62 - 75, rozdz. VI str. 82 - 85.
5. Konspekt wykładu "Właściwości organizacji i pracy tyłów pp w natarciu z forsowaniem przeszkody wodnej z planowym przygotowaniem "Nr bibl. tajnej 03681."

OPRACOWAŁ
WYKŁADOWCA KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

Wykonano w 100 egz.

Egz. nr. 1-100 Bibl. Tajna

Wyk. OKON - por

Druk. Sienkiewicz, dn. 25.7.55 r.

Nr. ks. 1855/Wyszk.

O K O N - por.

